

NIEMIECKI?
KEIN PROBLEM.

ANNA KENTNOWSKA,
RAFAŁ OTRĘBA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania do języka niemieckiego dla III etapu edukacyjnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Redakcja merytoryczna – Witkowska Elżbieta

Recenzja merytoryczna – dr Danuta Koper

Agnieszka Szawan-Paras

Katarzyna Szczepkowska-Szczeńiak

dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji:

Nie jestem stąd. Jak mam dotrzeć ...?

Grupa /miejsce i czas trwania lekcji

klasa 1. liceum i technikum / park w pobliżu szkoły/centrum miasta/ok. 4 godzin.

Cel główny

Utrwalenie wiadomości z zakresu orientacji w terenie.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- stosuje zwroty i formy grzecznościowe,
- udziela i uzyskuje informacje,
- współdziała w parach, w grupie,
- wykorzystuje techniki samodzielnej pracy,
- rozwija umiejętności posługiwania się TIK.

Metody/techniki/formy pracy

Metoda praktyczna, praca w parach, praca w grupie.

Środki dydaktyczne

Mapy turystyczne miasta.

Opis przebiegu lekcji

Czynności organizacyjne

Nauczyciel wita się z uczniami i sprawdza obecność.

Wprowadzenie do tematu

Uczniowie spotykają się z nauczycielem pod szkołą i wspólnie udają się do pobliskiego parku. Nauczyciel mówi uczniom, jaki jest temat lekcji i wyjaśnia jej cele.

Prezentacja i ćwiczenia językowe

Uczniowie pracują w grupach 3-osobowych. Każda z grup zapisuje markerami na kartce miejsce docelowe, do którego reszta klasy ma dotrzeć. Każda z grup kładzie kartkę w miejscu, do którego dana grupa ma dojść. Nauczyciel prosi uczniów o zapisanie miejsc, o które będą pytać koledzy/koleżanki z klasy. Uczniowie podchodzą do siebie, rozpoczynając rozmowę od formy grzecznościowej i prosząc o wytłumaczenie drogi do konkretnego miejsca. Następnie uczniowie dzielą się tak, by powstało w sumie pięć grup. Każda z grup otrzymuje plan miasta z siecią komunikacji miejskiej. Nauczyciel rozpoczyna pracę z pierwszą grupą, zadając pytanie:

jak mamy dotrzeć do...? Uczniowie tłumaczą, jaki środek transportu miejskiego wybrać, ile przystanków przejechać i jak dojść do celu. Po dotarciu do miejsca rozpoczyna się dopiero praca z drugą grupą, która również tłumaczy drogę do innego miejsca i tak aż do grupy piątej. Ostatnie miejsce docelowe musi być chwilą wypoczynku. Dlatego warto zabrać uczniów do miejsca, gdzie będą mogli odpocząć i zjeść lunch.

Zadanie domowe

Uczniowie zapisują 5 miejsc (nazwy, krótki opis), które zwiedzili w czasie wycieczki.

Ewaluacja:

W trakcie lunchu uczniowie wypełniają kartę ewaluacyjną wycieczki.

Komentarz metodyczny

1. W czasie zwiedzania miasta ważne, by pojawiły się w opisie drogi obiekty charakterystyczne dla danego miasta, o których nauczyciel może opowiedzieć uczniom w języku niemieckim, pełniąc przez chwilę rolę przewodnika turystycznego.
2. Nauczyciel, oprócz krótkiego zadania domowego, zleca wykonanie projektu mapy najciekawszych miejsc w mieście, nie tylko tych, które udało się zwiedzić w czasie wycieczki (zadanie wykracza poza podstawę programową). Uczniowie mogą wykonywać projekt w parach. Należy ocenić go pod kątem poprawności językowej, informacji o obiektach w języku niemieckim, ciekawej formy i grafiki.
3. Na karcie ewaluacyjnej uczniowie kończą zdanie, takie jak na przykład: W tej formie lekcji podobało mi się... Na wycieczce dowiedziałem się... W takiej formie lekcji nie podobało mi się...
4. Wariant dostosowania do ucznia z SPE: uczeń niedowidzący powinien być na wycieczce z osobą z klasy, z którą ma dobre kontakty, z którą siedzi na co dzień w ławce. Nauczyciel zwraca uwagę na wszystkich uczniów, ale w wycieczkę do centrum powinien być zaangażowany nauczyciel wspomagający.